

A jogerős fizetési meghagyással szemben jogi képviselőm útján 2019. május 16-án az **Ózdi Járásbíróságon** (a továbbiakban: járásbíróság) a perújítás szabályai szerint kérelmet terjesztettem elő, egyidejűleg kértem az ellenem folyamatban lévő végrehajtási eljárás felfüggesztését.

Perújítási kérelmemet a járásbíróság június 20-án keltezett, de július 12-én közölt **8.P.20.284/2019/5. számú** végzésével visszautasította azzal az indokkal, hogy „a perújítási kérelmet az egyetemlegesen kötelezni kért két kötelezettnek mint perújító félnek kell a perújítási eljárásban előterjesztenie”. A visszautasító végzés ellen 2019. július 24-én fellebbezést terjesztettem elő, melyet az eljáró bíró a járásbíróság elnökéhez benyújtott panaszom hatására 2020. május 22-én terjesztett fel másodfokú elbírálásra. A **Miskolci Törvényszék** (a továbbiakban: törvényszék) a **3.Pkf.20.594/2020/2. számú** végzésével a perújítási kérelmem visszautasítását mellőzte, és a járásbíróságot az eljárás folytatására utasította. A két fent hivatkozott végzés közötti időben a járásbíróság személyes költségmentesség iránti kérelmemet elutasító végzését fellebbezésemre a törvényszék megváltoztatta, és részemre teljes személyes költségmentességet engedélyezett.

A törvényszék utasítására folytatott perújítási eljárásban a **járásbíróság** a 2020. augusztus 23-án kelt **4.P.20.306/2020/20. számú** végzésével a **perújítási kérelmemet, egyidejűleg a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmemet elutasította.**

Az indokolás szerint a végrehajtható okiratról, tehát a fizetési meghagyásos eljárásról 2018. december 1. napján tudomást szereztem, azonban az Fmh. törvény 32.§ (1) bekezdése szerinti 15 napos határidőn belül ellentmondással nem éltem, az ellentmondás előterjesztéséről nyilatkozatot nem tettem, így nem állapítható meg az, hogy önhibámon kívül nem voltam abban a helyzetben, hogy a perújítási kérelemben felhozott tényt, bizonyítékot vagy határozatot a korábbi eljárás során érvényesítsem, azaz ellentmondás keretében előadjam, ezért a perújítás velem szemben nem engedhető meg a Pp. 394.§ (1) bekezdése szerint.

A végzéssel szemben előterjesztett fellebbezésemre a **törvényszék** a 2020. november 12-én kelt, de december 4-én közölt **3.Pkf.21.054/2020/2. számú** végzésével a **járásbíróság elutasító végzését - eltérő indokkal – helybenhagyta** az alábbi indokokkal:

„A törvényszék álláspontja szerint azon kötelezett esetében, aki önhibáján kívül nem értesült a fizetési meghagyásról, és emiatt nem tudott a külön költségvonzatot nem jelentő rendes ellentmondást előterjeszteni, fő szabály szerint nem a rendkívüli ellentmondás a kézbesítés e szabálytalanságának orvoslási eszköze, így bár ez utóbbi elmaradása a perújítás megengedhetőségét ez esetben valóban nem zárja ki, de az alábbi okokból a rendkívüli jogorvoslat mégsem megengedhető.

A kézbesítési szabálytalanság alapvető orvoslási eszköze – mellyel a perújító alperes is élhetett volna – a kézbesítési kifogás. Ennek előterjesztésére a Pp.140. §-a alapján a végrehajtási eljárásról történő tudomásszerzéstől számított 15 napos határidőn belül nyílott volna lehetősége a perújító alperesnek. A kézbesítési kifogás - annak sikere esetén - külön költségteher nélkül a fizetési meghagyás jogerősítő záradékának törlését vonta maga után. Ennek következményeként – amennyiben kézbesítési kifogásához perújító alperes nem csatolt ellentmondást is egyidejűleg - a fizetési meghagyást ismételt, szabályszerűen kézbesíteni kellett volna, és azzal szemben a perújító alperesi kötelezett „rendes” ellentmondással élhetett volna, ekként az eljárás perré alakul. Határidőben kézbesítési kifogást azonban a perújító

alperes nem terjesztett elő, ez okból nem került abba a helyzetbe, hogy „rendes” ellentmondást terjesszen elő, így nem áll fenn a Pp. 394. § (1) bekezdésében írt feltétel.”

A jogerős fizetési meghagyással szemben a perújítási szabályok szerint benyújtott kérelmem pertörténete a megengedhetőség körében 2019. május 16. és 2020. december 4. között zajlott, a megengedhetőség tekintetében jogerősen elutasító végkifejlettel. A fizetési meghagyás jogereje jelenleg is fennáll, az annak alapján ellenem – és [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] egyetemleges kötelezett-társam ellen – foganatosított végrehajtási eljárások folyamatban vannak.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A perújítási kérelmem tárgyában a járásbíróság döntésével szemben a rendes jogorvoslat lehetőségét fellebbezés formájában kimerítettem. A fellebbezésem folytán eljáró törvényszék döntése ellen további rendes jogorvoslatnak nincs helye.

Nyilatkozom arról, hogy felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott határozattal szemben sem a hatályos eljárási törvény sem eseti kérelem alapján a Kúria jelenlegi gyakorlata szerint nem megengedett, ezért felülvizsgálatot én nem kezdeményeztem, és nincs tudomásom arról, hogy más kezdeményezett volna.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló bírói döntés kézbesítésének

- időpontja: 2020. december 4.
- módja: az Országos Bírósági Hivatal mint feladó által jogi képviselőm tárhelyére elektronikus úton történt kézbesítés.

Nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtásának alapjául szolgáló bírói döntés közzétételétől számított 60 nap) megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A perújítással érintett fizetési meghagyásban én kötelezett voltam, a perújítási kérelem elbírálása során perújító alperesi pozíció kerültem. Az érintettség szempontjából polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó nem kíván külön bizonyítást.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Esetemben a bírói döntéseket egyetlen gondolatmenet alakította ki. Ez a gondolatmenet a fizetési meghagyás elleni perújítás megengedhetőségének a vizsgálatát jelentette. A bíró ezt a vizsgálatot alaptörvény-ellenesen végezte, illetve a vizsgálat eredményét kifejezetten az alaptörvény-ellenesség determinálta, tehát a bírói döntést az alaptörvény-ellenesség nem hogy érdemben, hanem kizárólagosan befolyásolta.

A bírói döntéssel engem ért alaptörvényi sérelem egyben alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet, hiszen jelentős alkotmányjogi kérdésnek minősíthető az, hogy a bírói úthoz való jog és a jogorvoslathoz való jog tükrében

- a jogerős fizetési meghagyás ellen a törvény által lehetővé tett ellentmondás mint a peres úton tartás intézménye, valamint
- a perújítás mint az ellentmondás jogának megnyílta nélkül jogerőre emelkedett fizetési meghagyás peresítésére szolgáló jogintézmény érvényesül-e és
- a perújítás megengedhetőségének a vizsgálatánál a bírói úthoz való alkotmányos alapjogot a bíróság érvényesíti-e.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XXVIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy** az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben **a jogait és kötelezettségeit** törvény által felállított, független és pártatlan **bíróság** tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül **bírálja el**.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ba./

Az Alaptörvény R) cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „*az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja*”. Már önmagában az Alaptörvény öndefiníciója is indokolja, hogy a bíróságoknak nem csak az egyes ügyekre vonatkozó anyagi és eljárási szabályokat kell alkalmazniuk, hanem a határozat meghozatala során magát az Alaptörvényt is értelmezniük és alkalmazniuk kell.

Az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak szerint „*a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak*”.

A velem szemben jogerőre emelt fizetési meghagyás ellen benyújtott perújítási kérelmemet a **fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009:L. törvény** (a továbbiakban: **fmhtv.**) 40. § (1) bekezdésében, és a **polgári perrendtartásról szóló 2016:CXXX törvény** (a továbbiakban: **Pp.**) 398. § (1) bekezdésében írt engedély alapján terjesztettem elő, tehát az eljáró bírónak a törvénykezésük során az fmhtv. és a pp. rendelkezéseit az Alaptörvénnyel együtt kellett alkalmazni, ennek során pedig az fmhtv. és a pp. szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kellett (volna) értelmezni.

bb./

Az fmhtv. preambuluma szerint az Országgyűlés a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvényt „*a természetes személyek és jogképes szervezetek nem vitatott pénzköveteléseinek*

gyorsabb és hatékonyabb érvényesítése érdekében” alkotta meg. A törvényalkotó a törvény célját súlyos alkotmányossági deficit veszélye mellett képes biztosítani, mert a nem vitatott követelés esetében a bírói utat kiiktatja. Az fmhtv.-vel szemben ezért fokozott alkotmányos követelmény, hogy hatálya csak **a valóban – és nem csak látszólagosan – nem vitatott követelésekre** szorítkozzon, egyidejűleg **a vitatás jogához tapadó, attól elválaszthatatlan és az Alaptörvényben „alapértelmezettnek beállított” bírói úthoz való jog** érvényesülését elősegítse.

A fizetési meghagyásos eljárásban a bírói úthoz való jog életben tartására szolgáló vitatáshoz ellentmondani szükséges, az ellentmondási lehetőség megnyitásához a fizetési meghagyás kézbesítése viszont kulcskérdés. Ahány ügy, annyiféle sorsa lehet a postára adott „kulcsnak”, és sokféle oka lehet annak, ha a fizetési meghagyás úgy emelkedik jogerőre, hogy a kötelezett tőle független, általa nem is ismert okokból sem a fizetési meghagyásról sem a jogerő beálltáról – vagy mint az én esetemben – sem a **látszólagos kézbesítési fikció** beálltáról nem szerez tudomást. Ezzel a bírói út anélkül kerül kizárásra, hogy a bírói út fenntartására szolgáló ellentmondás lehetősége a kötelezett számára megnyílt volna, a fizetési meghagyás jogerősítéséről szerzett tudomással egyidőben viszont a jogosult végrehajtást kérhet.

A fentiek miatt a fizetési meghagyásos eljárás sok esetben jogosulti oldalon a siker boldog tudatát, kötelezetti oldalon a jogállamiság keretein kívülre kerülés ártatlan tudatlanságát eredményezi.

A végrehajtási eljárás kezdetén az fmhtv. és a Pp. még próbálkozik megadni a kézbesítési bizonytalanságban fogant jogerő áttörésének lehetőségét, de kizárólag csak a valódi kézbesítési fikcióval érintett ügyekben (Izd. fmhtv. 32. § és Pp. 140. §.) és ezt is csak korlátozottan, mivel a kézbesítési kifogás eleve nem előre visz a bírói útra, hanem visszaléptet két szintet a fizetési meghagyásos eljárás startvonalára, az un. rendkívüli ellentmondás pedig csak az addig felmerült végrehajtási költségek egyidejű megfizetésével engedélyezett.

Megállapítható, hogy a végrehajtási eljárásban már nincs biztosítva a szabályos kézbesítés hiányában az ellentmondás jogától megfosztott kötelezettek számára, hogy indokolás nélkül, azonnal és direkt módon bírói utat nyitó ellentmondást tudjanak gyakorolni, pedig ez a jog a fizetési meghagyásos eljárásról szóló törvény céljából eredő olyan alkotmányos alapjog, amely a törvény értelmezéséből akkor is levezethető kell, hogy legyen, ha szó szerint nem szerepel benne.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 3. §-a kimondja, hogy „*a jogszabályban nem ismételhető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes*”. Ebből a mondatból egyértelműen következik az is, hogy az alaptörvényi szinten rögzített alkotmányos elveknek minden jogi ügyben közvetlenül érvényesülniük kell, és bár az Alaptörvény elvei egy jogszabályban nem ismételhetők meg, a bíró mégis csak azok figyelembevételével hozhat döntést.

bc./

Az fmhtv. 40. § (1) bekezdése kimondja, hogy „*a jogerős fizetési meghagyás ellen a Pp. szabályai szerint perújításnak van helye*”.

A Pp. 398. § (1) bekezdése kimondja, hogy „*a jogerős fizetési meghagyás ellen perújításnak van helye*”.

Amikor a végrehajtási eljárás megindulásakor elkezdődött oknyomozásból kiderült, hogy ellenem fizetési meghagyás emelkedett jogerőre és végrehajtási eljárás indult úgy, hogy

- a fizetési meghagyás nem került részemre kézbesítésre, mert
- a jogosult a közjegyzőnek rossz címet adott meg, (bár az ország vezető bankjaként minden lehetősége meglett volna arra, hogy a fizetési meghagyás kezdeményezése előtt a tényleges lakóhelyemet a birtokában lévő személyi adataim alapján beszerezze, illetve az általa hivatkozott ingatlanulajdonom alapján a bárki által megismerhető tulajdoni lapból kiolvassa) vagy legalább
- a jogosult élehetett volna az fmhtv. 13. § (3) bekezdésében biztosított azon jogával, hogy a fizetési meghagyást végrehajtói kézbesítés útján kéri részemre kézbesíteni, ami a kézbesítési problémák hatékony kivédését szolgálja, de a jogosult érdekeivel ellentétes és sajnos csak választható lehetőség, és emiatt
- a rossz címen a postás valótlanul azt állította, hogy a fizetési meghagyást tartalmazó irat érkezéséről engem értesíteni tudott, de ennek ellenére a küldeményt a postán nem kerestem, és emiatt velem szemben látszólagos kézbesítési fikció alakult ki, ugyanakkor
- a már nem viselt születési nevemre és ötödfél éve nem lakott címemre kiállított végrehajtási lap alapján a végrehajtó minden további gond nélkül a jelenleg viselt házassági nevemen és jelenlegi lakhelyemen foganatosítani tudta a végrehajtást, ugyanakkor
- a végrehajtási eljárásban eshetőlegesen és korlátozottan rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek a látszólagos kézbesítési fikcióra nem vonatkoznak és nem helyettesítik a bírói úthoz való alkotmányos jogomat,

biztos voltam benne, hogy az fmhtv.-ben és a Pp.-ben is egyértelműen, kategorikus kijelentéssel deklarált perújítás lehetősége nekem is szól.

Az fmhtv. a perújítást a perorvoslatok között említi, ezért szó szerinti megközelítésben is arra szolgál, hogy amennyiben a kötelezett számára a bírói út a fizetési meghagyásos eljárás addig lefolyt szakaszaiban nem volt érvényesíthető, úgy a perújítás vagyis helyesebb inkább a pernyitási jog elmaradásának orvoslása lehetséges legyen.

Az viszont már nem helyes hozzáállás, ha a perújítást a Pp. szabályainak szó szerinti betartásával akarják lefolytatni, holott ez az igyekvés jogi nonszensz. Szomorú tény, hogy a fizetési meghagyások ellen benyújtott perújítási kérelmek pertörténete – az én esetemet is beleértve – azt mutatják, hogy van olyan bíró, aki a perújítás törvényi szabályaiban az egyértelmű alkotmányos követelményt a bírói út biztosítására vonatkozóan nem érzékeli, a minden konkrét ügyben szükséges kreatív értelmezést és egyedi bírói munkát igénylő „Pp. szabályai szerinti” kitéltet ugyanakkor szó szerint veszi, és a Pp. fizetési meghagyásra fogalmilag nem alkalmazható szabályait a perújítási kérelmek elbírálására ráerőszakolják.

Valóban szerencsétlen, jogtechnikailag szakszerűtlen és az alkotmányossági ingerküszöböt elérő módon is hiányosnak értékelhető az fmhtv.-ben a pp. szabályaira utalni anélkül, hogy a fizetési meghagyásos eljárás lényegéből adódó különbségek miatti eltérések szabályozásra kerülnének, de addig, amíg ennek a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességét az Alkotmánybíróság nem észleli, a bírónak kötelessége ítélezési munkája során a törvényes korrekciókat elvégezni.

Az Alkotmánybíróság már kifejtette, hogy a bírósághoz fordulás joga a tisztességes eljárás egyik részeleme, és a bírósághoz fordulás jogából az a kötelezettség hárul az államra, hogy a jogviták elbírálására bírói utat biztosítson.

Mivel az én esetemben a bíró által alkalmazandó fmhtv.-nek van olyan értelmezése, amely az Alaptörvényből fakadó követelményeknek megfelel, ezért a bírónak ezt az értelmezést kell választania. Ha a bíró nem az Alaptörvénynek megfelelő értelmét ismerte fel a jogszabálynak, akkor a jogértelmezés eredménye, azaz maga a döntés alaptörvényellenes, és emiatt egyedi alkotmányjogi panasszal támadható.

A bíró, aki az Alaptörvény XXVIII. cikkében írt tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog érvényesülésének legfőbb letéteményese, a perújítás megengedhetőségéről hozott elutasító döntésével (amely az önhibára történő hivatkozás tekintetében is törvénysértő már csak azért, mert meg sem kérdezte, hogy a kifogás jogát miért nem gyakoroltam) nem csak a perújítás lefolytatásának lehetőségétől fosztott meg törvénysértő módon, hanem egyben a törvényes bíróhoz való jogomtól is alkotmánysértő módon.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Esetemben az alkotmányjogi panasz bírósági végzéseket támad, és a jogerős végzésben marasztalás is történik, amennyiben engem mint perújító alperest 21.448 Ft perköltség megfizetésére kötelez a felperes javára. A marasztalás tekintetében élni kívánok a végrehajtás felfüggesztésének lehetőségével, és ezért nyilatkozom arról, hogy a jelen alkotmányjogi panaszommal egyidejűleg a Pp. 426. § (1) bekezdése alapján kezdeményezem az elsőfokon eljáró bíróságnál az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok végrehajtásának felfüggesztését.

Nyilatkozom arról is, hogy esetemben a fenti perköltség végrehajtásának veszélyénél nagyobb sérelmet eredményez az a tény, hogy azon jogerős fizetési meghagyás alapján, amellyel szemben az alkotmányjogi panaszommal érintett perújítási eljárást kezdeményeztem, végrehajtási eljárás folyik ellenem [REDACTED] végrehajtói Irodája előtt 291.V.1241/2018/11. ügyszámon.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Mellékletként csatolom [REDACTED]
[REDACTED]ámára kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre szóló ügyvédi meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Nem kívánok nyilatkozni.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata

Az érintettség szempontjából polgári eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó nem kíván külön bizonyítást.

